

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/upamietnianie/biezaca-dzialalnosc-biu/200694,Pogrzeb-ppor-Jerzego-Szaniawskiego-ps-Slon-26-kwietnia-2024.html>
07.05.2024, 19:05

Pogrzeb ppor. Jerzego Szaniawskiego ps. „Słoń” - 26 kwietnia 2024

fot. MN/BUWiM

fot. MN/BUWiM

fot. MN/BUWiM

fot. MN/BUWiM

fot. MN/BUWiM

fot. MN/BUWiM

fot. MN/BUWiM

fot. MN/BUWiM

fot. MN/BUWiM

fot. MN/BUWiM

fot. MN/BUWiM

fot. MN/BUWiM

fot. MN/BUWiM

fot. MN/BUWiM

fot. MN/BUWiM

fot. MN/BUWiM

fot. MN/BUWiM

25 kwietnia 2024 r. odbyły się uroczystości pogrzebowe ppor. Jerzego Szaniawskiego ps. „Słoń” – żołnierza Oddziału Bojowego Komendy Głównej Armii Krajowej, poległego w Powstaniu Warszawskim w dniu 1 sierpnia 1944 r. odznaczonego pośmiertnie: Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari, Krzyżami Armii Krajowej, Medalem Wojska z Londynu oraz Warszawskim Krzyżem Powstańczym.

Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej reprezentował dyrektor Biura Upamiętniania Walk i Męczeństwa IPN Adam Siwek oraz zastępca dyrektora Oddziału IPN w Warszawie Zbigniew Siedlewski.

Ceremonię pogrzebową zainaugurowała msza święta sprawowana w Domu Pogrzebowym na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach. W homilii została podkreślona niezwykła odwaga, poświęcenie i determinacja, jakimi obdarzony był śp. Jerzy Szaniawski, żołnierz Oddziału Bojowego Komendy Głównej Armii Krajowej. Jego bohaterskie czyny w walce z niemieckim okupantem stanowią niezatarte świadectwo oddania Ojczyźnie i walce o wolność. Odznaczenia, którymi został uhonorowany pośmiertnie, to dowód uznania dla jego heroicznej postawy w obliczu najwyższego ryzyka. Pamięć o śp. Jerzym Szaniawskim musi być dla nas nie tylko hołdem dla jego bohaterskich czynów, lecz także inspiracją do wcielania w życie wartości, które reprezentował – odwagi, poświęcenia i miłości do Ojczyzny.

Wartę honorową przy trumnie wystawili żołnierze Dowództwo Garnizonu Warszawa.

Po mszy kondukt przemaszerował do Kwatery A25, gdzie trumna została złożona w rodzinnym grobowcu. Ceremonia ponownego pogrzebu odbywała się w asyście żołnierzy Wojska Polskiego, którzy oddali nad trumną salwę honorową.

Powstańca Warszawskiego żegnała m.in. rodzina i przyjaciele oraz przedstawiciele instytucji państwowych. Dyrektorzy IPN pochylili głowę przed grobem Powstańca Warszawskiego oddając hołd i zapalając ogień pamięci.

Jerzy Stefan Szaniawski poległ pierwszego dnia powstania po godzinie 18, w starciu z załogą niemieckiego samochodu na wysokości Szpitala św. Ducha ul. Elektoralna 12, przed bramą fabryki Frageta. Pochowany przez patrol por. "Porawy" w prowizorycznym grobie na trawniku posesji Elektoralna 18. W tym samym czasie, w bocznej oficynie tego domu na drugim piętrze znajdowała się żona "Słonia", będąca w ostatnim miesiącu ciąży. Koledzy poległego nie powiedzieli jej o śmierci "Słonia" - dowiedziała się o tym dopiero po wojnie. Mowę pożegnalną nad grobem ppor. Szaniawskiego wygłosił syn, który urodził się w walczącej Warszawie 8 dni po śmierci ojca.

[Opis pochodzi ze strony: Powstańcze Biogramy MPW.](#)